

er en Opgave, som man ikke ved at hen- vise til de vanskelige Tider kan skyde fra sig.

Dernæst skal man heller ikke, fordi Tiderne ere vanskelige og Pengene faa, uden videre lukke Øjnene for de Fremtids- opgaver, som paa anden Maade ligge for os i Retning af at fremme Erhvervs- livet i Landet. Kan man ikke naa at gennemføre Foranstaltninger, som i og for sig kunde være ønskelige, kan man planlægge og forberede saaledes, at naar Tiderne blive bedre, staar alt rede til Gennemførelsen. Her skal jeg kun eksempelvis paa et andet Omraade nævne, at vi her i København — og paa det Omraade, jeg her taler om, vil det sige: her i Landet — efter min Overbevisning bør have en bedre Ordning af vore Museums- forhold og vore offentlige Samlinger. Jeg skal ikke tale mange Ord om dette Emne nu. Jeg har for over 10 Aar siden slaet til Lyd for det, men da lykkedes det ikke at føre noget igennem. Grundene hertil skal jeg ikke berøre. Jeg har andetsteds udtalt mig om Ordningen i den Henseende, det skal jeg heller ikke komme ind paa her. Men jeg skal henstille til den højt- ærede Kultusminister, om der ikke var Grund til at lade nogle Mænd overveje denne Sag. Jeg ved godt, at vi have faaet saa mange Kommissioner i det sidste Par Aar, at allerede det at nævne Ordet Kom- mission bringer Folk til at trække paa Skuldrene, men der er alligevel her en Opgave, hvis Løsning jeg tror, man maa have forberedt ved en særlig Overvejelse. Jeg vil derfor, som sagt, henstille til den højtærede Minister, om han ikke mener, at det kunde være rimeligt at lade nogle Mænd træde sammen paa hans Foranled- ning og overveje Sagen.

Det tredje Omraade, jeg vil opholde mig lidt ved, er det, vi af større Sager behandlede sidst her paa Rigsdagen, nem- lig Valgkredsordningen. Der er vist Enig- hed i alle Partier om, at dette Spørgs- maal nu skal løses, at Tilstanden ikke kan vedblive at være saaledes, som den er, men at vi maa have en Valgkredsord- ning, som giver en ganske anderledes ret- færdig Repræsentation for hele Vælger- folket end den nuværende. Dernæst er der sikkert ogsaa Enighed om, hvad vi foreslog sidst, at udvide Valgretten til 25 Aars Alderen og give Kvinder Valgret. I alt Fald hos det overvejende Tal af Tin- gets Medlemmer er der sikkert Enighed derom. Den Fremgangsmaade, vi fore-

slog her, og som blev vedtagen, har nu faaet Tilslutning ved Valgene. Det kan ikke nytte, at nogen lukker Øjnene derfor og mener, at man kan gaa frem ad andre Veje end den, som Flertallet af Vælgerne i Virkeligheden sluttede sig til. Den Fremgangsmaade, som den nuværende Konseilspræsident da var Ordfører for, har faaet Tilslutning ved Valgene, og jeg gaar ud fra, det er Ministeriets Mening at fortsætte ad den Vej, som saaledes er an- vist. Jeg tror ogsaa, det er den rigtige, thi man naar ikke frem til andre virke- lige Reformere paa Forfatningslivets Om- raade, før man faar Folketinget saaledes indrettet, at det fra alle Sider anerkendes som et tro Udtryk for Folket. Først da tror jeg, der bliver nogen Kraft og nogen Saft i de Krav, som stilles henede.

De Herrer Socialdemokrater komme ligesom sidst med Forslag om en Kom- mission, men det kan ikke siges at være et Krav, som har Tilslutning fra alle Si- der i vort Folk. Jeg skal ikke udtale mig om selve Forslaget hverken nedsættende eller rosende, men jeg skal sige, at det er og bliver kun et Partiforslag, kun et so- cialdemokratisk Forslag. Og naar der fra anden Side er stillet Forslag om hele Grundlovens Revision paa een Gang; er det ikke alene et Forslag, som har faaet sin Dom ved Valgene, men tillige samles Meningerne efterhaanden om, at den Vej, der der anvises, ikke er mulig, ikke er farbar. Den Vej, der blev anvist her sidst, tror jeg er den eneste farbare. Den kan have sine Vanskeligheder, selvfølge- lig, det har ethvert Forfatningsforslag her i Landet, og det har ogsaa Forslaget om en Valgkredslov alene, men Vanskelig- hederne kunne overvindes, og de bør overvindes, og jeg er overbevist om, at naar Ministeriet stiller sig i Spidsen for dette Arbejde, vil det lykkes at faa det ført igennem.

Saa har jeg ikke mange Ord at til- føje. Jeg skal byde Ministeriet Velkommen til dette Arbejde, og det gør jeg med Glæde, thi jeg er overbevist om, at Mini- steriet føler det som sin Opgave og Pligt at træde i Spidsen for det Arbejde, som nu staar for, som Venstre har vedkendt sig i en Aarrække, og som findes paa vort Program af September 1909, hvilket Pro- gram er en Fortsættelse og en Uddybning af Programmet af 26. Januar 1905; der atter hviler paa Venstres Arbejde i Aarené fra 1895. Det glæder mig, at den højt- ærede Konseilspræsident paa Ministeriets